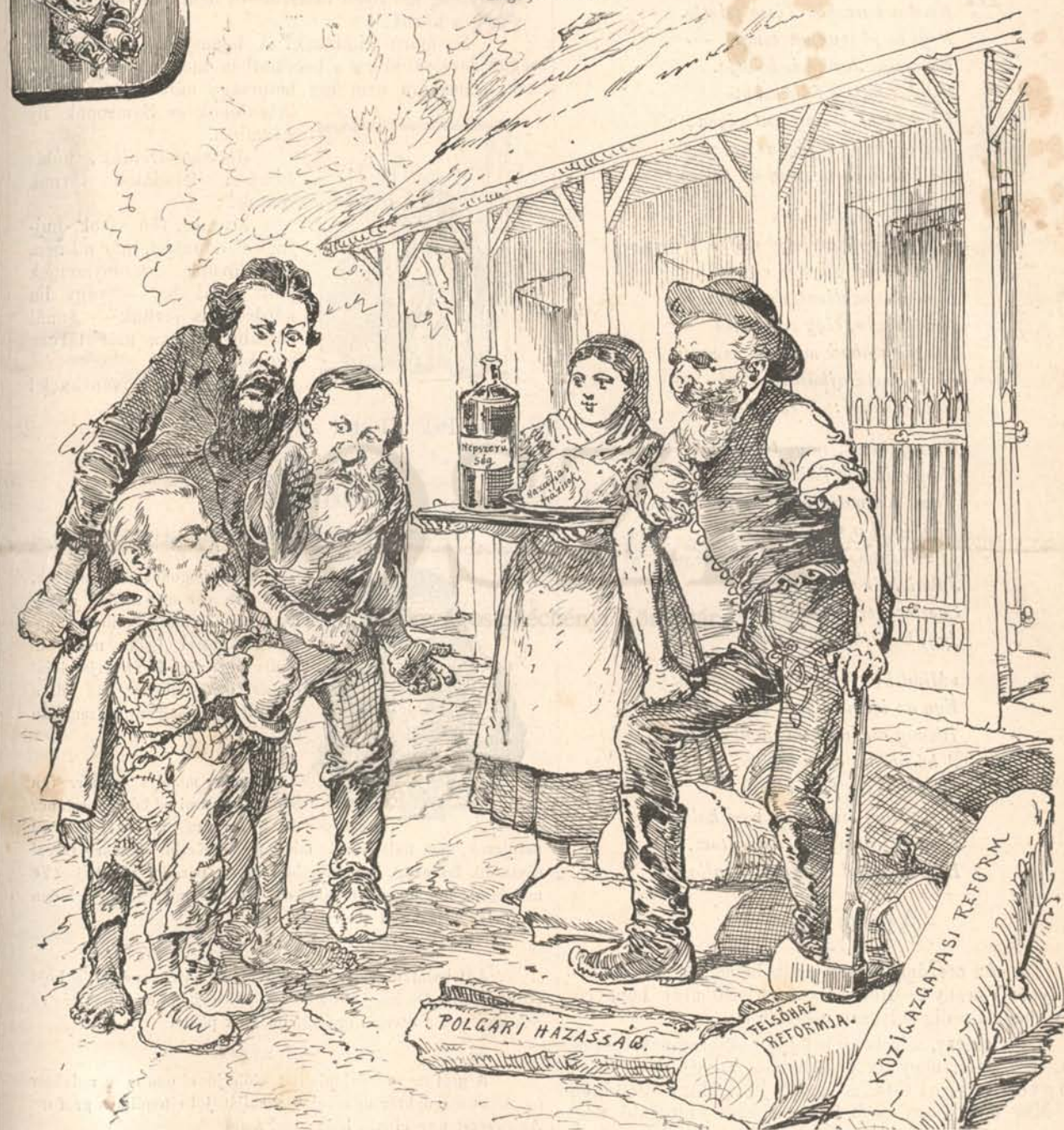

BORSSZEM JANKÓ

MUNKA FÖLOSZTÁS.

— Régi jó adoma. —

Gazda. Közületek ki inná meg ezt a borocskát?

Balog czigány. En, kirem álasan.

Gazda. Meg ezt a pecsenyét ki enné meg?

Zagyva czigány. Csúkulum kezsit, lábát: akár in is mégégyém!

Gazda. Hát ezt az ölfát ki hasogatná föl?

Balog és Zagyva (megtaszitják a harmadikat.) Besilj hát mán te is, fistes!

A szabadelvűek lakomáján.

Motto: Tisza K. hazánk leghűbb fia, akit mányunk öre, nemzetünk legbálcsebb, legerélyesebb vezére, ki előtt mindenkinek meg kell hajtani.²

(Jókai toasztja.)

MULATÁSSAL, áldomással
Kezd a harcához Tisza pártja.
Régi és jó magyar tempó, —
Borsszem Jankó is belátja.
Kelyhet tölte s felköszönte
Férfi férfit — így volt régen ;
Bátran hangzó férfias szó :
Rá kehely cseng, zug az »éljen.«

De hizelgés, istenítés
— Igaz gyöngy helyt cifra kláris —
Érdemesnek jól nem esnek.
Nem volt ez divat, de már is
Azzá leszén, légy rá készen
Büszke szabad magyar nemzet,
Nagy poéta ajkán léha
Hizelgés szól: — ez a kezdet.

Összegyültek, nagy tort ültek,
Hangozik sok felköszöntő,
Tisza Kálmánt mint egy bálványt
Imádja el a nagy költő.
Ó ki hinné, mit tud? — imé
Jókai Mór megmutatja ;
Susztergyerek nem hizeleg
Igy, ha eljő ujév napja.

»Mind kik élnek hitvány férgel!
Egy az isten: Tisza Kálmán.«
Bizony csoda: nem pirula
A hó abrosz ott a táblán.
Derék Tisza felel vissza,
Úgy, hogy senki meg nem hallja:
»Fájva látom, nincs barátom,
Hisz ez mind a talpom nyalja.«

Apró hírek.

* Az országházban a múlt héten tűz ütött ki, a melynél Várady és Rohonczy képviselő urak könnyen, egy tűzoltó pedig súlyosan megsérült.

✠ Istóczy, alig hogy befejezte röpiratának tuczet-jét, azt látta, hogy az ő vállalata megszűntével rögtön megeredt a zsidóhajsza Magyarországon is. Már most, hogy célzt érjen, a jeles bujtogató nem szerkeszt többé antisemita folyóiratot.

ŠUTTYOMBERKI ĐARIUS a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

z a ház az ifjak háza.
Még két ilyen választás és nem lesz — »öreg a a háznál.«

Szomorú kilátások! A honatyaság, honlegénységge devalválódik s a becsületben megkopaszodott fejnek nemsokára nem lesz bátorsága mutatni magát az Absalonok és Sámsonok ily házaiban.

Jertek Delilák, hálás fodrászi feladatok várnak reátok!

Mi meg, vén sasok, buj-junk el odunkba, már mi nem igen jövünk aszszonysemek előtt kérdésbe — vagy ha kérdésbe is jövünk — annál roszaabb — az már tárca kérdés.

Takorodót a véneknek!

— Pakolj Pista!

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Félnek magokot az emberek, hoid nem lesz szép a Deák monoment ülve, az áló Szécsinyi monomenttal vizavi. Pedig nem kül félni: a herr fűn Deák olejan lojál ember, hoid mihelest jün oda a királtul a monoment, bizemosan fül áll.

*

»Gatt!« mondja a herr fűn Smekelesz, ami ed bécsi börziáner de kimaradta. »Gatt! ezek a madjarok, nem todnak más mind Abdol Kerim diszkard, Göczl diszkard, fakleczug, illumináczió, csopa parad.« »Vi hájszt?« mondok, »én nekem manta ed fechtmászter, hoid minden vágásra járja ed parad.«

*

Azt halotam már, hoid tolvajbul lette rendör és hojd rendör lopta. De hogy tőzoltó ledjen jojtogató: ere rá sak mostand a Stengli oraságban látok példát.

*

A gróf ur arczfizionimijat előb jó eltonálta a redakter ör; most a redakter ur arczfizionimijat jól eltonálta a gróf ur. Az egsszet ugy hinak, hojd: jogi álam

A DILIGENCIA KEZDETÉN.

A mester. Uram istenem! . . . ezek ugyan korán kezdik! Hogy bajlódjam már most ezekkel az egész tanfolyamon át?!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— Ultimo Jani panaszkodik, mert nem tudja, melyik bizottság előtt kell vizsgáznia. Azt tanácsoltam neki, készüljön el a legrosszabbra. De ő rögtön kész volt a felelettel, mivel — úgy mondja — csak is a legrosszabbra vagyok elkészülve.

— Skart Sanyit nagy bámulatomra a Szidonban találok. — Mi hoz ide Sanyi, mióta jársz kávéházba? — Amióta a lektori székfoglalóra témának van promoveálva.

— Az öregem felkért, beszéljek neki diplomáciáról és diplomatáról. A diplomácia, mondok, abban áll, hogy az igazságot egy tál forró kásának tekintjük; a diplomata feladata pedig az, hogy magát macskának képzelje.

— Tegnap reggel 8 órakor beállít hozzám a szabóm. Épen az első verset akartam aludni. Szép nyájas jó reggelt kívánt, amire én azzal feleltem, hogy fálnak fordúltam. — Megbocsát, hogy háborgattam álmában. Azért a kis pénzért jöttem. — Ha nekem pénzem volna — vágok vissza — akkor nem háborgathatna, mert még nem aludnék.

— A cziczusom megbizott, rakjak meg részére három számot. De az a snasz azt mondta: »hitelbe nem lehet lutrizni.«

— Mikor engem a vizsgálaton elkezdének maczerálni a professorok, akkor azt tartom, hogy »az okosabb hallgat.«

— Most tehát két fő-diákmeház lesz: anya- és leányintézet. Csak hogy van praxisom benne, hogyan kell egyszerre kurizálni a mamának is, meg a kisasszonynak is. Reggelenként, mikor még az embernek nem akarózik fölkelni, akárhányszor elgondoltam, hogy milyen hatalmas volna ilyen dikcióval rugtatni a Margitkám mamája elibe: »Nagysám, tegyen boldog házassá engem, a ki eddig csak zálogházas voltam!«

Felirati minták.

— Törpe minoritások és elégedetlen nemzetiségek számára. —

I.

Magyar szélsőbal.

A t. cz. király urnak

Budán.

SZÓLUNK az urnak!
Tessen helyreállítani a magyar birodalmat úgy, a mint azt Rákóczy óhajtotta, Mátyás király elmulasztotta megalkotni úgy földrajzi mint magyar-nemzetiségi szempontból; úgy a mint e programot nagy Lajos megközelítette, Arpád apánk megálmodta — más szóval: Magyarországot ki kell tágitani a Fekete tengerig.

Föl kell keresni Aaziában maradt őseinket s bevándorlásra felszólítani, helyükbe meg a zsidókat kitelepíteni oda, kiknek Magyarvár környékét ingyen átengedjük. Csak foglalják el a muszkától.

Találtassék ki az adóztatás olyatén módja, melynél a közadók leszállítása az állami jövedelem fokozásával karöltve jár; továbbá bizassék meg a kormány, hogy az anyagi jóllét bebizonyítására tartozzék a magyar korona területének lakósságát egy év leforgása alatt úgy meghizlalni, hogy hivatalos megmázsálatás után 100 kilogrammnál könnyebb ember ne találkozzék.

A közművelődés lassu haladásának okát abban találjuk, hogy az még nem lett gőzművelődés; pedig a mai kor a gőzzel való haladás barátja. Hogy a speciálisan ő szittya művelődés gyorsabban terjesztessék, s a régi jó jurátusi hagyományok el ne vesszenek, kérjük az egyetemen a következő tanszerek felállítását:

1. a kvaterkázásra,
2. a káromkodásra,
3. a köpködéésre,
4. a fenegyerekeskedésre.

Ezek hallgatására pedig országos pénzből létesitessék »Baczur Gazsi-ösztöndij« czimmel egy alapítvány, melynek jövedelméből évenként tíz függetlenségi elvtárs származottja részesitessék. A t. cz. király urat szívesen köszönti

a függetlenségi párt.

II.

Nemzetiségek fölirata.

Fölséges császár!

Mi nem vagyunk többség.

Mégis többség vagyunk.

Nem az országházban.

Hanem az országban.

Ott a magyar elem dominál.

Itt a nemzetiség.

De mi békét akarunk a magyarokkal, csak azt óhajtjuk, hogy föltételeink elfogadtassanak, melyek a következők:

a) Grünwald Béla, mint a magyarosítási eszme főapostola, szolgáltatassék ki elevenen a párisi álatkertben jelenleg mutogatott tüzföldi emberevőknek, akik magnum áldomást csaphatnak belőle.

b) Köteléztessék a magyar ember azt a régi, gőgös dalt:

Süvegelje meg a magyart

Mind a német, mind az oláh, mind a tót —

a nemzetiségi törvény szellemében átalakítani így:

Süvegelje meg a magyart

Az összes tisztelt nemzetiségeket.

c) Állitassék Debreczenben egy tót, Szegeden oláh, Csik-Szeredán pedig rác egyetem, hogy az illető városok lakóinak alkalom nyujtassék legalább egy kultur-nyelv elsajátítására.

d) A magyarok tiltassanak el házasságok kötésétől és köteleztesenek záros határidő alatt elpusztulni, a fenmaradt résznek csecsemői pedig egyenlő részekben kiosztatnak a nemzetiségek közt.

Mely alázatos kérelmeink után öröklünk

Felséges császár urunknak stb.

hü nemzetiségei.

III.

Horvát ellenzéki fölirat.

Felséges osztrák-horvát czár!

Csodálkozással, felháborodással és megbotránkozással tapasztaljuk, hogy él az emberiségnek egy része, melynek — a boldogtalannak! — neve nem végződik »vics«-re. A mi több, ez a rész annyira el van maradvá, hogy sem nem fájlalja, sem nem szégyelli gyászos hiányát.

Elvárjuk, hogy e tekintetben rövid idő alatt az u. n. kulturnemzetek felvilágosittassanak Fölsége nek horvát miniszterei által.

Hasonló ámulással tapasztaljuk integritásunk helyreállításának helyre nem állítását. A mai Horvátország nagyon kicsiny, pedig mi mind »nagyhorvátok« vagyunk, nagy emberek pedig szük keretben nem férnek el.

Követeljük Horvátország megnövesztését.

Ime Egyptom! A nagyhatalmasságok nem tudják, mit csináljanak vele.

Elfogadjuk mi!

Konstantinápoly iránt sem képesek megegyezni.

Elfogadjuk!

Tuniszt a talián sajnálja a francziától. Középut volna, ha egyiksem kapná, hanem mi!

Egyáltalán vállalkozunk az összes universumban található gazdátlan földrészek annektálására.

Annexio nagyban és kicsinyben.

Czimünk: »Első szabad. nagyhorvát annektálási üzlet Zágráb.«

Minden megbízás pontosan teljesittek.

Jobbágyi hódolattal sat.

Mrazo- és Starcevic.

PÁL FORDULÁSA.

Blnd Istk. | *Marjuk le! Abczug neki! Le vele, aki a mándliját a szél szerint forgatja! Ksz, Eggtnsg.* | *ksz, ksz!*

Nyirbátoriai. *De biz azt le nem húzzátok, hékás! Ez a mi kedves kis szomszédunk, akit a mi kedvünkre választottunk magunknak.*

Brsszm Jnk. *Tudja Pál, mit kaszál.*

KATHEDRAI HÖLÖSSÉGEK

— A rómaiak addig szoktak harcolni, amíg boszujokat kilegítettek, azaz amíg beesteledtek.

— Mivel már nincs idő, hát csak lerajzolom az elvet.

— »Agoux-Linie«-knek azon görbéket nevezzük, melyeknek nincs elhajlásuk.

— A magyarok mindig monotheisták voltak: istenük Hadúr volt, másik istenöket pedig Ármány név alatt félték vagy rettegték.

— Alkalmi beszéd azon beszéd, mely mintegy bizonyos alkalmaknál tartatik, milyenek pl. a tanár neve napja, vagy disznótor.

— Az emberiség, amint szokás nevezni, mintegy 1000 nyelven beszél. Ezek 3 nagy nyelvcsaládra oszlanak: indogermánra, ural-altájira és sémire. A mi földünk kerektségén leginkább az indogermán családot beszélik.

— Broderics váci püspök, ki a mohácsi csatában mint szemtanu vett részt, csak azáltal kerülte ki a biztos halált, hogy a király őt már pár nappal előbb elküldte követül a királynéhoz, továbbá később emlékiratokat adott ki.

— A Margit legendából elől és hátul egy pár év hiányzik.

— Az embert éppen az a, hogy úgy mondjam, isteni szikra különbözteti meg az állatoktól és teszi hasonlóná azon felsőbb lényekhez, melyek voltaképen nem is léteznek.

— Az ivar szó az ivadék sóbúl lett. Tudják mi az ivadék? Az ivadék két házas vagy nem házas ember eredménye.

— Dayka csak száraz dajka volt.

Nyilvános köszönet.

Hála — hála — hála!

Neked rebegek, ó »Harmónia!«

Aki rám: szegény, elhagyott, neveletlen pusztai
lánykára gondoltál és megígérted, hogy kineveltetsz

városi dámának, kistaffirozol és fizetni fogod kon-
tóimat.

És kiszabadítottál hosszú rabságomból: a rózsá-
völgyi dunklíből.

Hála!

Magyar Melpomene.

A két riska.

— Adóexekucionális história. —

(Csak igaz ne volna!)

Motto: Fizess paraszt és fogd be a szádat!
(Exekutorok kitéje. I. 6.)

Itt kérődzik Vonucz két jeles riskája,
Nagy földön e párnak, hej de nincs is párja.
Jó bőven tejelnek, telik turó, vaj, sajt,
Az árán Vonuczka ki is került bajt, zajt.

Minap, hogy szépecskén legelésztek ketten:
Egyszerre csak egy vad maczkó oda sotten,
S falatját jóformán az egyik tehenke
Még le se gyüré, már a maczkó leverte.

Bánatában már most mit tegyen Vonuczka?
Uczú! A kezében rozsdamarta puska.
Jön a maczkó, Vonucz a sárkányt felhuzza —
Bum! Elnyul a maczkó; Vonucz bőrit nyúzza.

Szalad jó Vonucz a bundával Szigetre,
Hogy a bőr taksáját megye kifizesse.
Hát az árva kit lát ott a kapu előtt?
Jaj! . . . megpillantá az adófelügyelőt!

Förmed a parasztra, dől belőle vad szusz:
Paraszt, a morgódat! Hol a fegyver-pakszus?
»Nincsen? Ha medvére van kedved vadászni,
Én is ötven flórral fogok rád duplázni!«

»Ötven forint! Uram, domnule, az nincsen!
Egy szál riskám van még, ez egyetlen kincsem!«
»Van egy riskád? Ez jó lesz majd az államnak!«
Árverést parancsol s perg a dob ugyancsak.

*

Hatvan jó forint volt a jó riska ára:
Ebből husz forint ment rá a sportulára,
S amit jámbor Vonucz innen haza vitt volt,
Az kerek számban tiz forint deficit volt.
Igyen esett ez meg szép Máramarosban.
Szoktak ott halászni néha zavarosban.

M o r á l.

Kinek van még két riskája,
Ne őrizze a flintája.
A maczkónak add oda mind —
Nyereséged jó tiz forint.

Az új ötös bankó.

— Financio-artistico-lithopicto-drukkographikus vázlat. —

Az új államjegy a modern művészet legdrágább termékei közé tartozik, mert öt forint egy ilyen kis lithographiáért, mely nem is egyetlen példány, kissé sok. Ellenben igaz, hogy nagyon szép és elmés szerkesztmény. Esméje a következő: a lap két hölgy képét mutatja; az egyik pajzsos, pánczélos, kardos hajadon (nyilván az orléansi szüz), a másik nagy üzleti könyvet tart ölében (nyilván Charlotte Cohn asszony, a »Mercur« váltóüzlet igazgatónöje.) Jobbról tehát a strázsamesternő, balról a strázsamesternő: így az arányosság meg vagy óva. Valami asztalformára támaszkodnak, melyen koszorus érem látható, míg alatta négy-szögű szöveges lap, a tulajdonképeni ötösbankó mutatkozik. A jelenet értelme elég világos. Az orléansi szüz Charlotte Cohn asszonyhoz megy, hogy öt forintos bankót öt forintos aranyra válthasson föl; Cohné azonban csodálkozva fordul a hősnő felé e megfoghatatlan naivsága miatt. Mellesleg az orléansi szüz a katonaságnak, a drámai költészetnek s a hajadonnak az ötös bankóhoz való viszonyát jelképezi, Charlotte Cohn pedig a borseét, a könyvvilágét és a matronáét. Mindakettő pedig a kártyajátékra utal, mert a két hölgy feje mellett mutatkozó ötös szám kerek rájárában a tökfelsőt juttatja eszünkbe.

Természetesen különben, hogy Magyarországe bankónál is jelentékeny rövidséget szenved. Pontos számítás alapján ugyanis kiderítettük, hogy a magyar oldalon az ötös szám héttel kevesebbszer fordul elő mint a német oldalon. Hiányzik ugyanis a széles keret diszitményei közt, hol a német oldal a »fuenf« szót hétszer ismétli. Mit szól ehhez a magyar pénzügyminiszter? Magyarországe meg van csalva s a csalási quotiens = $5 \times 7 = 35$.

De egyéb törvénytelen és alkotmányellenes dolgokat is kell megjegyeznünk. Először is a színeket. Igaz, hogy az államjegy színe zöld-fehér s a számok vörösek, úgy hogy az állam magyar nemzeti színekkel ámitgathat. De minket el nem ámit. Mert a fehér alap világosbarna, czikóriakávé színű fölülnyomattal bir. A barna szín pedig nem egyéb, mint a fekete sárga vegyülete! Ezt a színt pedig a vörös-fehér-zöld keretében meg nem türjük.

Másodszor meg az aláírást. Az! állítják, hogy a zöld és barna színeket azért választották, mert a photographia nem képes azt utánozni. És ime, kinek a neve van a bankó szövege alatt? Az Angereré. Angerer pedig ismert bécsi photographus! És nem elég hogy a photographia-ellenes jegyeket photographus adja ki, de még a magyar szöveg alatt is bécsi fényképész neve áll, Kozmata vagy Borsos helyett. És Tisza él! És Szapáry áll! És mi azt gondoljuk, hogy magyar pénzünk van!

Ilyen az új ötös. És a magyar országgyűlés tagjai, a magyar nemzet képviselői ilyen ötöst kapnak majd naponkint diurnum fejében! Elvárjuk tőlük, hogy el nem fogadják! Így aztán magától megszűnik az országgyűlési diurnum, a fizetett képviselőség szégyene!

1. Szám.

Pásztó 1881. zsidó 1.

I. Évfolyam.

Felelős főnök: **Istóczy Győző.**
 Felelős heczmester:
 Felelős főheppezziás: } névtelenek.
 Felelős ablakzúzó:

PÁSZTÓI NAPILAP.

Szerkesztéségi iroda:
Ludmáj köz 1. sz.
 Értekezési órák:
Sábeczkor egész nap.
 Verekedés: hetenként kétszer.

— A pásztói zsidónyuzó egyesület hivatalos közlönye. —

Pásztó, zsidó 1.

Kar: „Üsd ódalba!”

Nem tudjuk: mért ünneplik ma a pásztói zsidók a hosszú napot, mikor biztosan tudhatják, hogy már csak nagyon rövid napjaik lesznek Pásztón.

Nem tudjuk: mért küldöttek deputációt a miniszterelnökhöz, mikor köztudomású dolog, hogy az egész zsidóság nem de-, hanem bizonyos am-putáczió alapszik.

Nem tudjuk: mért berzenkednek a pásztói zsidók annyira az ellen, amit zsidófalásnak neveznek. Hiszen ha a püspökök nem protestálnak a püspökfalat ellen, a zsidófalat is megállhat a nemzeti szakácskönyvben.

Nem tudjuk: mért jajgatnak a pásztói zsidók annyira, ha betörjük a fejüket. Hisz mi is eléggé törjük a fejünket azon: hogy miképpen tegyünk tul rajtok; legyen tehát egyenlőség a fejtörésben!

Nem tudjuk: mi jögon panaszkodik dr. Lachs zsidó orvos, eljárásunk ellen. Hiszen ő csupa lachsativumot ír és meghajtja betegeit rendre, mi pedig a zsidókat szintén csak meg akarjuk hajtani.

Mindezt nem tudjuk. Csak egyet tudunk és ez az, hogy egyebet nem tehetünk, mint amit teszünk.

A zsidók mind elvették tőlünk az aranyat és ezüstöt, nekünk tehát nem marad egyéb hátra, mint a *Plathyna*, de ezzel majd kifizetjük őket.

Éljen a *Plathyna*-pénzláb!

Interkohnfessionális ügyek.

Tegnap délben a kékfolt-utcai dísznószállás helyiségeiben népgyűlés volt a zsidóügyben. Bunkó bandája, s a banda bunkója a hep-hep csárdást huzták, mindkettőn bögön. Ütlegelőkké Böklöss Vadorján orvosdoktor választották, ki a ház asztalára egy leharapott, egy levágott s egy letépett zsidófület tett le. Mindhárom az utolsó éj gyümölcse. Elhatározották, hogy az ablakos ipar emelésére ezen-tul a zsidók ablakait minden éjjel bezu-

zák. Továbbá a késelés technikáját illetőleg, az iskolamester ur külön tanórákat ígért az ifjuság számára. Kimondatott végre, hogy a szolgabírói hivatalban jó volna ezental pisztolyokat tartogatni azok számára, kik a vadászati idény megindul-tával zsidóvadászattal óhajtanak foglal-kozni. Pukkancs Lőrincz vasuti hivatalnok ur indítványára azonban elhatározottak, hogy mint minden egyéb vadászatra, ugy a zsidóéra is engedély váltandó. Kiméleti idő megszabása szükségesnek nem tartat-tott. Ezek után a gyűlés Pinkász Dávid ur vegyes kereskedése elé vonult, melyet ki-fosztott, nehogy hivatlan prédázók marta-lékává legyen. Magát a boltost, hogy va-lami baj ne érhesse, a kémény füstjébe akasztották. Ott elmarad s meg nem rom-lík. Az egészben Pinkász urra nézve csak az a kellemetlen: hogy a gyűlőt sonká-val jutott egy sorba.

Deputacionális hírek.

Mint hitelesen értesülünk, Tisza Kál-mán a pásztói zsidó deputációt nem hogy biztatta volna, de el sem fogadta. Ez alka-lommal a deputáció vezérének, Mandl Mendl urnak, ezeket mondá: »Mit akar-nak önök? Mi közöm a zsidókhöz? Örül-jenek, hogy meg nem huszonötöttem. Térjenek baza és ne féljenek, akkor nem lesz mitől félniök.« Ezzel látat fordított nekik s a hajdu kidobta őket. — Egy má-sik tudósítónk azt írja, hogy a deputáció a budai hídfőnél Istóczyval találkozott és kezét akart neki csókolni, de a jellemes férfi ugy felrugta őket, hogy három a Du-nába pottyant és benn is vezett. Az esti lapok Istóczy eljárását egyhangulag helyeslik.

Heti naptár.

Hétfőn délelőtt 10 órákor. A zsidó templom fölperzselése.

Kedden délután 3 órákor. A pásztói rabbinus keresztre feszítése.

Szerdán délben. Öt zsidó leányzó elköttyavetyélése, in puris naturalibus, amennyiben »puris«-ról szó lehet.

Csütörtökön este 8 órákor, tüzijáték az új zsidó-kóter fölött.

Pénteken reggel 7 órákor. A zsidó sakter lesakteroltatása.

Szombaton. Egész nap sábecz, zsidó ir-tási gyakorlatokkal.

Vasárnap. Népünnep sült zsidókkal, ingyen zsidó borral. Este macska-hang-verseny.

Napi hírek.

+ Agyabugyánszky Mihály Pásztó községének zsidó-peczerévé választott meg.

= Ordéjthy Stentor ismert nevű szájhősünk hazaérkezett Nagy Beğösrül, hol a zsidó-hajzát szerezte.

△ A pásztói skandalárda vasárnap délután majálist rendez a »zsidó bűrhöl« címzett korcsmában. Nyuzga Örzse k. a. a »Zsidó zsidó vakapád mért nem eszel szalonnát?« népdalt fogja énekelni szóló.

□ „Hepheptameron“ címmel legközelebb hetvenhét antisemita novella kerül ki a zsidó-prés alól. Figyelmeztetjük olvasóinkat e jeles műre.

× A község tanácsa azon tervvel foglalkozik, hogy a cigányváros mintájára zsidóvárost is létesítsen Heperjes névvel.

* * *
 ** Angliában a »hus-ángolok« című szekta alakult, melynek czélja a hus-evés. Nyilván minket utánoznak, mert mi is husángoló vagyunk.

— Paritás? Ha az udvarnak Hetzen-dorfban van kastélya, mért nincs Pásztón is?

HIRDETÉS.

Keresztetik egy zsidó, kin lépfene-oltási kísérleteket lehet tenni.

Dr. Plathy
 orvos.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Mégis csak álnok nép az a zagyva párt! Azt mondják, hogy h o m o g é n akarna lenni; pedig h e g e m o n t kellene mondaniok. (*Welche Silbenvendung durch Geistes Fügung!*)

— »Exczellenziás barátom«, szólítom meg Szapárit, »talán még se lesz jó, hogy csupa minorum gentiumok vannak a pénzügyi bizottságban.« »Rád nézve mindenesetre jó«, válaszolja a gróf; »a sok zérus között te vagy az egyes.« »Igen ám«, felelem, »és mikor sorba állunk, 10.000,000 deficitet képviselünk. (*Weh, wie ä Biss!*)

VIDÉKI TROMBITA.

Zombor, 1000. 800. 81. Rujan.

Blagorodni brate Jánko!

Kapora gyitte már harmadik plebo is, aki hirdet ígét egy kis kilsé városba egypár liter távolságra Szuboticzától. Probojka Filokszerá, de nem vaszatrix; mert széllének csak akkor meg ártja, mikor úgy is esze csomiszolták. Szereti temitnil hiveket ojan uczába vezetnyi, hol sok szip lány van, hogy mosolyoghasson szent funkezio kezbe keresztiny bajderokra pluvirle alul. Is ha hivek nem utána mennek, ott hagyja zegisz temetést mint szent Pál olajokat is hagyá lobogó hordó Vas Joskának inekelnyi »in pardizum«-ot. Vivat reverende usque ad rubrum czingulum! Míg egészen jó megy nálam diák nyelv, mire tanitota engem pater Szemercsényi nyirfával, nádi páczával, skutikával, karczerál is zegyib segidlettel zenyem gyerekkorába, mikor mig kan barátok in floribus voták kezoktatás terin is iparkodták gyerekeknek nem genge fejire, hanem ellenkezé erés felire rá6olnyi, rá10elnyi, nímelkor meg rá 25ölnyi. Szíp emlikek! Sájgó irzelemmel jut zembernek zeszibe; jó szíp idék voták azok, már csak azir is, mert zsidó gyerek tebet kapta, mint a katholigus gyerek, ami leginkáb mutatott igazságoságoságot, mer zsidók rendelkeztek tebb börrrel. A mi onnan is kitünté, hogy universitáson jakheczek sokkal több kutyabírt eszeszereztek mint keresztiny szurkulusok.

Hanem van sok irdekeseb miril írják. Lendl kapitány, zországygylis, Fiume kirdis is teb file apró zujságok mik esze szaporogtak muta nem magának irtam.

Találkoztam szuboticski poszranikal hogy felment zországygylisbe; jó hogy udvári ebid verifikaczie elette lesz, legaláb elmegy királyhol ebidre. Nem is eril ennek senki se nem jobban mint barátom Agó, a ki most már így per mopsz nyerte nagy befolyást zországyba is uj hrvát országyba osztogat hivatalt, mint kapitány a bakának linungot. Most már akármeik lányt meg kéretni, standupede hozá menne kitziláb. Hiszem hogy elibutob kapja valmi ordót hogy gotterhaltot lefordított bunyó nyelvire, amir már Perkoszovác Velimir,

Ovotrilov Mojsziló is Atyimov Szretykó sokacz beletrisztikusok elismerisit megkapta huszonnyócz rifes obojkára ráhektigra-firozva. Egyik diadal írri másikat.

Hanem derik gyerek ám Geczli Pista, gyin nekem elé ipen úgy mint Luter Martin. Kiszegezte thezist hogy magyar gyerek irez uniformis alatta is becsiletesen, is szabad katonának megmondányi zigazat ha hazátlan zsoldos felakar akasztatnyi magyar embert hohirral, is ha magyar ember kihil duélumra itet, megszalad mint a nyúl.

De egészen elszomorodok, pedig itt van sziret! Vig világ van hanem hideg, is mustot ipen nem irdemes innyi csak kis gyerekek, a kinek van hozzá alkalmas ruházat.

A miénk svalér plebot már rigen nem láttam esag ziskola-sziknél, a hol megtanácsolta hogy zombori gyerekeket, ha vannak sokán, adjanak be Szelencsére ziskolába, is csak aztot kel bevenyi kinek plebó megadja vizum repertumot hogy városba járhason bele ziskolába. Czilszeri intizkedis, legaláb gyerek nem ili egymás hatán is szurútság miatt nem kepdes bele tékába

De már mos befejezek levilt mert kel májkiczámot tanitanyi deklinálni, akarom mondányi deklamálni, mert tapasztalásbul tudok, hogy deklináláshoz már jócskan érti. Hja ez a conjugálás eredménye tebnyre, de bizony enil egyikse nem igen szereti biblázni is in is halgátok nehogy magának zifi-asszonya se meg ne aprehendálja rám igaz mondásirt, kinek kezit csokoltatja magának

igazi jó barát

Zomboracz Panta

ziskolaszéki tagja, városki optynár
bunyevacz tudós stb.

— Szappanyhullámos kebefodrozatok. —

(Áétköznapí nyelven : egy borbélylegény szerelmes levele.)

Imádott kisasszony!

Bocsánatáért eszedezem, hogy szerény levelemmel beceszine előtt vagyok bátor alkalmatlankodni, melyel szívem legbensőbb és legforróbb sugallatát akarom kitárni. — Már rég szenvedek, hogy önnel nem ismerkedhettem meg s mivel ezt már tovább elviselni lehetetlennek tartom ezennel térdelve állok előtte, s megvallom, hogy szeretem kisasszonyt úgy miként a férfui szív csak szeretni képes, s kérem mondja ki nekem azon üdvöt adó szót, hogy vison szeret és által engem örökké boldoggá teend s megment a további borzasztó kínlődásoktól; tehát eszedezem az iránt legyen kegyes engem beces válaszával azonnal de okvetlen méltatni melyben irántam mint egy oly férfiu iránt ki önnel már többször beszélt szive érzelmeit közölje nem válaszólas esetére hűtlenséget vélve tovább kénytelen leszek szenvedni s kénytelen leszek azon nőt nélkül venni kit éppen nem szeretek kivel atyám szüntelen sze-

kíroz. Értse meg tehát imádott angyal, hogy önt a sirig hüen szeretem tehát újból kérem írja meg nekem szeret-e? vagy nem az esetben ha igen röktön bátorodom meglátogatni s becses arczképemet magammal vinni ezzel bezárom leveletem a kegyes válasz okvetlen várása reményében maradok

a sirig hü kedvese és a lábai előtt térdelő rabja.

N. N.

fodrász és borbély.

(nagy titok tartást kérek) fontos levelem végett mely életbe vágó.

A kis költő!

— A „Kis Lap” papirkosarából. —

Asztalnál ültek a gyermekek, az apa és az anya. Vacsorát ettek. Némán ültek, minden csendes volt, csak a villák csörgését lehetett hallani.

Végre ily szókkal töré Laczi meg a csendet: Apám! gondold csak, mi szeretnék lenni.

Pap — válaszolt az apa, — de bizony az nem lesz belőled, mert nem fogok fizetni a tanulásért.

Laczi tagadólag rázta fejét: Költő szeretnék lenni, mondá.

Az atya hangosan felnevetett. Költő! kiáltá, na az nem lesz te belőled.

*

A másik nap délutánján, az apa a mezőn dolgozott, midőn Laczit jönni látja.

Midőn Laczi oda érkezett, átnyujtá atyának a papirost.

Mi ez?, kérdé az apa.

Költmény, válaszola Laczi:

Az atya csodálkozva nézett a papirosra, melyen következő sorok álltak:

Költő szeretnék lenni
tudok verset készí'tni
apám tanulni hagyna
tőlem nagy költő volna

Az apa csodálkozása a legnagyobb fokra hágott, ily kis fiú tudjon már, költeményt kikomponálni.

Midőn az atya Laczinak e költői tehetségét, tehát elhatározta hogy ősszel elküldi a városba tanulni. . . .

Eljött az ősz. A falusi tanulók mind kiléptek az iskolába. és mindegyik, valami foglalkozáshoz fogott.

Csak Laczi nem ő el fog utazni a városban, és ott felsőbb iskolába fog járni.

De mielőtt el utazott, felszólítá egyik barátja, ki tehénpásztor volt, hogy készítsen neki egy dalt.

Laczi ráált és tehenei szine szerrint készített egy verset mely következő sorokból állt:

Pásztornak nevelt apám,
annak édes jó anyám.
azon szép teheneket
melyeket itten őrzök
mindnyáján olyan szépek
hogy a világon színek
nincsenek

Nem! Nem! Nem!

*

Husz év mult el azóta.

Laczi Debreczen érdemes írója lett, mely több jeles művet irt.

Atya és anya pedig nála laktak, haláluk napjáig.

— Szerelmes levél. —

Tisztelt Nagysád!

Ösztönében bizva fordulok ismét bájosságodhoz, bár azt kezdem hinni, hogy önnek imádott hölgy ösztöne nincs. De annál inkább van nekem, s ez azt sugja fülembé: szeresd e hölgyet s végre ő is szeretni fog. Szerelmem már kezd a határokon túllépni s követeli jogait. Sokszor nem alszom bájos egyetlen nagysád miatt s ha búfelejtető szesz italok végre álomba ringatják is szerelmes valómat, oly epeztő álomlátásaim vannak, hogy számomra az alvás nem üdülés. Minap is azt álmodtam, hogy bikák kergetnek s csak egy földi angyal (kiben nagysádra ismertem) karjaiba való menekvésemnek köszönhettem életemet. De mi a szörnyű álom a szörnyű valóhoz képest. Mintha még vadabb bikákat látnék, ha imádott, szeretett, bálványozott nagysádat látom más férfiak társaságában. Hátha még némelyikkel tulnyájas, — ami két gyűlöletem által sujtott ifju uron esik meg különösen, akkor oda tudnék rohanni és enfogaimmal szétmarczangolni a nyomorultakat. Már ezt meg is tettem volna, ha nagysád nem nézne rám mindig oly szépen, hogy én még a cipője talpát is megnyalnám érte.

Az istenre kérem tegye meg a mire kértem, különben én igen bús leszek.

Megkülömböztetett tisztelettel

X.

Dagobert. Csak jó az öreg a háznál. Köszönet. — **Kb. grf. Most** is szépen sikerültek. A »Drukk« naptárban fognak megjelenni ékesen megrajzolva — **B. A. Kapóra** érkezett. Már most csak a szabási és varró munka van hátra. A kelme jó. — **R. H.** Majd nuancenak felhasználjuk. — **B. K.** Azt a levelezőlapot inkább az édes anyjának küldötte volna be, ki az ő lánya ákombákomjából is megérti vala gyermeke baját, míg nekünk vele semmi szolgálatot nem tett. A gyermeki gyöngédség és tisztelet kifejezése bármennyire vétsen is a m. t. akadémia által megállapított szabályok ellen, nem kifigurázni való. A lev. lapot az ön czimére boríték alatt visszaküldtük, adja át az adrekszátusnak, akit Gy.-Sz. Mklsn, mely végre sem oly nagy város, könnyű lesz megtalálni. — **P. K.** Majd ha helye szorul. — **Édeskuty L. urnak Bdpsta.** Mire véljük azt, hogy ön, m. kir. udvari szállító ur, Magyarország székvárosáb n egy magyar lap szerkesztőjének német czimezetű tudósítást küld? Pedig ön nem is Süßenbrunnerből lett, hanem eős erdélyi nevét szagosítottá át Bydeskuthyból Édeskutyvá. Ön sem nem mágnás, sem nem tréziastadt urwähler, hogy ilyen semitaságot megengedhessen magának. — **S. P.** Keveseket érdekelne. Obsoletus modor. — **P. S.** Elég maga a tilalom fa, ha a betűt le is mosta róla az eső. — **„Genie“.** Ugyan miről ábrándozik ön? Hát egy vidéki igazgató még syntaxist is tudjon? Értse be vele, ha fizetni képes. A többi sorba kerül, csak az nem, amit arra a szomorú nyomtatványra nézve ír. Bizony nem esik tisztesség, emlitvén. — **M. S. No,** még az nem valami nagy sor, ha egy kis czukrászinas írja a pástétomot, a helyett hogy megsütné. — **P. L.** Majd ha szerkesztőségi régészeink kiásták az óbudai római fürdő mellől levelébe hordott homok-buczkákat, szívesen elolvassuk. Nyilván e halmok alatt is valami jeles ódontság rejlik. — **D. T.** Nehánya bevált. Folytassa. — **Czeruza.** Tojáss Dániel az ő nagys. urától kér sallárium fölemelést, a mire azt mondja neki V. D. ur, hogy nagyobb fizetést nem ad neki, hanem megengedi, hogy kasznárnak czimezhesse magát, a mivé, mit Nachsicht der Taxen, a n n a k i d e j é n k i is nevezte Dániel urat az ő kegyes jóltevője. Ezt megolvashatta volna már régen a »B. J.«-ban s csak a m. számban is ott láthatja V. D. levelében a T. D. neve mellett a kasznári rangot. Minapi levelére, mihelyt utunkból megkerültünk, válaszoltunk e rovatban. Ujabbán kifejezett kívánságára tagadólag kell felelnünk. — **B. G.** Szívesen látjuk máskor is,

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.